

ÜLESTÕUSMISAJA II PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Ap 2:42-47)

Lugemine apostlite tegude raamatust:

Neil päevil olid kõik usklikud üha apostlite õpetuses ja osaduses, leivamurdmises ning palvetes. Kogu rahvas oli hirmul imetegude ja tunnustähtede pärast, mis sündisid apostlite läbi. Aga kõik usklikud hoidsid kokku, ning kõik nende omandus oli ühine. Nad müüsid ära oma vara ning jagasid raha igähele nii palju kui ta vajas. Usklikud olid päevast päeva ühel meelel pühakojas, nad murdsid leiba oma kodudes ja sõid üheskoos ning olid rõõmsad ja üksmeelsed. Nad kiitsid Jumalat, ja kogu rahvas pidas neist lugu. Issand aga saatis nende hulka üha enam neid, kes pidid õndsaks saama.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 118:1.4. 13-14. 22-24 R:1a)

R: Täna Issandat, sest tema on hea.

Täna Issandat, sest tema on hea
ning tema heldus kestab igavesti.

Õelgu need, kes kardavad Issandat:
tema heldus kestab igavesti.

R:

Mind löödi ja tõugati, et ma kukuksin,
kuid Issand hoidis mind langemast.

Õelgu need, kes kardavad Issandat:
tema heldus kestab igavesti.

R:

Kivi, mille hoonehitajad ära põlgasid,
on nurgakiviks saanud.

See on päev, mille Issand on teinud,
rõõmustagem ja hõisakem selle üle.

R:

(Teine lugemine 1Pe 1:3-9)

Lugemine püha apostel Peetruse esimesest kirjast:

Kiidetud olgu Jumal, meie Issanda Jeesuse Kristuse Isa. Tema on meid oma suurest halastusest uuesti sündida lasknud elava lootuse sisse Jeesuse Kristuse surnuist ülestõusmise läbi, et me saaksime hävimatu, laitmatu ja kadumatu päranduse. See pärisosa on taevast talle pandud teile, kes te olete usu kaudu Jumala väe läbi hoitud õndsuseks, mis aegade lõpul avalikuks saab. Sellepärast, olge rõõmsad – kuigi teid ehk lühikeseks ajaks proovile pannakse –, et teie usk saaks läbi katsutud ning leitaks hinnalisem olevat kullast, mida küll tulega proovitakse, aga mis koos maailmaga kaob. Nõnda saate teiegi oma usu läbi osa kiitusest, kirkusest ja aust, siis kui Kristus ilmub. Teie ei ole teda küll näinud, kuid armastate teda siiski, usute temasse, ehkki te pole teda näinud. Aga uskudes te saate osa ülevoolavast rõõmust ja autäiusest, siis kui te saavutate usu eesmärgi: oma hingeõndsuse.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 20:29)

Halleluuja. Et sa mind oled näinud, Toomas, siis sa usud, kuid õndsad on need, kes ei näe, aga siiski usuvad. Halleluuja.

(Evangeelium Jh 20:19-31)

Lugemine püha Johannese evangeeliumist:

Nädala esimese päeva õhtul, kui jüngrid olid riivistatud ukse taga, hirmust juutide ees, tuli Jeesus ja seisis nende seas ning ütles: “Rahu olgu teiega.” Ja kui ta seda oli öelnud, näitas ta neile oma käsi ja külge.

Jüngrid said Issandat nähes väga rõõmsaks. Jeesus aga ütles taas: “Rahu olgu teiega. Nii nagu minu Isa on mind läkitanud, nõnda läkitan ka mina teid.” Ja kui ta seda oli öelnud, puhus ta nende peale ja ütles: “Võtke vastu püha Vaim! Kellele teie patud andeks annate, neile on need andeks antud; kellele te patud kinnitate, neile on need kinnitatud.”

Aga Toomas, üks kaheteistkümnest, keda hüüti Kaksikuks, ei olnud nende hulgas, kui Jeesus tuli. Ning jüngrid ütlesid temale: “Me nägime Issandat.” Aga tema ütles neile: “Kui ma ei näe tema kätes naelte jälgi ega pane oma sõrme naelte asemesse ja oma kätt tema külje sisse, siis ma ei usu.”

Kui kaheksa päeva pärast olid jüngrid taas toas ja Toomas oli ühes nendega, tuli Jeesus, olgugi et uks oli riivis, seisis nende keskel ja ütles: “Rahu olgu teiega!” Seejärel ütles ta Toomasele: “Pane oma sõrm siia ja vaata minu käsi; siruta oma oma käsi siia ja pane see minu külje sisse, ning ära ole

uskmatu vaid usklik!” Toomas vastas ning ütles talle: “Minu Issand ja minu Jumal!” Aga Jeesus ütles talle: “Et sa mind oled näinud, siis usud sa; õndsad on need, kes ei näe, aga siiski usuvad.” Ja Jeesus tegi veel teistsuguseidki tunnustähti oma jüngrite ees, mida ei ole kirjutatud sellesse raamatusse. Aga need siin on kirjutatud, et te usuksite, et Jeesus on Jumala Poeg, ja et teil uskudes oleks elu tema nimes.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

“Armsad õed ja vennad, rahu olgu teiega!” Nii tervitab ülestõusnud Jeesus oma jüngrid. Seesama Jeesus, kes on aga ka öelnud: “Ärge arvake, et ma olen tulnud rahu tooma maa peale! Ma ei ole tulnud tooma rahu, vaid mõõka, sest ma olen tulnud lahutama meest tema isast ja tüdarta tema emast ja miniat tema ämmast, ja inimese vaenlasteks saavad tema kodakondsed. Kes isa või ema armastab enam kui mind, see ei ole mind väärt, ja kes poega või tüdarta armastab enam kui mind, see ei ole mind väärt. Ja kes ei võta oma ristiga ega järgne mulle, see ei ole mind väärt.” Mt 10:34-38

See kõik tähendab, et isegi kui me tülitseme oma lähedastega, või kui peame hoidma käes relva, ei tohi me unustada seda Jumala rahu, mis peab olema meie kõikide võitluste eesmärgiks, milleni me tahame jõuda, millele me peame aina mõtlema oma südames.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, paljudele meie seast algab hommik – või vähemalt tööpäev – sellega, et me lülitame sisse oma arvuti või nutitelefoni, et lugeda sealt oma posti või uudiseid. Enamasti ei pööra me aga mingit tähelepanu faktile, et need, mida me ekraanil näeme, on tegelikult nn pikslid – st digitaalse rastergraafika väikseimad elemendid, mis on võrreldavad mosaiigi plaatidega ja mis elektripingi muutumise kaudu muudavad värvi. Miljonite niisuguste punktide paigutuse tulemusena tekivad ekraanidel äratuntavad kujutised. Nagu me teame, ei näita aga arvuti meile ainult pilti, vaid inimene on õpetanud selle lahendamaks ka väga keerulisi ülesandeid, täiustanud seda peaaegu kuni eneseteadvuse tekkimiseni, nagu me võime tänapäeval tehisintellektiga vesteldes arvama hakata.

Aga mis kõik on nende pikslite taga? Kust tuleb signaal, mis paneb nad värvi muutma? Uskliku inimese spontaanne vastus kõlab muidugi, et küllap see on meie armas Issand Jeesus, kes seda teeb.

Kui aga hakata asja uurima pragmaatikust inseneri pilguga, siis saame teada, et need signaalid pärinevad graafikaprotsessorist, mis täidab oma ülesandeid koostöös keskprotsessori, selle vahemäluga ja operatiivmäluga. Seal tekitatud signaalid pärinevad omakorda programmidest, mis on salvestatud põhimällu ja vahetavad andmeid teiste programmidega, peamiselt installitud operatsioonisüsteemiga, näiteks Windows, macOS, Linux või Android.

Et programme üldse saaks salvestada ja käivitada, on vaja keerukat tehnilist infrastruktuuri, mis hoiab elektrilisi laenguid arvuti püsivõimsusel või fikseerib need bi-stabiilsete lülitite abil. Parema ülevaate saamiseks tuleks tunda ka veel lülitusseadmete ja loogiliste lülitusvõrkude toimimist, mis alluvad Boole'i algebra reeglitele ja töötlevad binaarsignaale. Ja lisaks peaks olema hästi kursis ka mikrokiipide ülesehitusega, mille transistorvõrgud töötavad pooljuhtide baasil ja mille toimimine viib meid sügavale aatomifüüsika valda. Kõige eelnevaga võrreldes on siis selle mõistmine, kuidas inverter teeb arvuti jaoks vahelduvvoolust alalisvoolu, mis ei lase mikrokiipidel kohe läbi põleda, juba üsna lihtne ülesanne.

Lõpuks, kõige alumise kihina, jääb aga järele jääb aga järele vaid jahmatamapanev pilv binaararvudest – nullidest ja ühtedest – ehk signaalidest ja pausidest nende vahel. Ja kui veel mõelda, et kõik see ülikeeruline masinavärk pole mitte eesmärk omaette, vaid tegelikult pelgalt tööriist...

Jah, see toimub kõik meie, inimeste maailmas. Aga kuidas algab Jumala uus päev? Kas tema läheb samuti oma arvuti juurde ja käivitab selle, et juhtida kogu universumi saatust? Kes oleme meie, kas pikslid tema ekraanil või vähemalt ühekesed ja nullikesedki, mis on salvestatud kusagil tema kõiksuse kõvakettal? Kas ta märkab meid, kas ta meist hoolib, kas ta hoolitseb meie eest ka siis, kui me seda ise ei tunne ega teadvusta... Kas hoolime ja armastame meie neid pikslikeksi ja binaararve, keda me piiname selleks, et internetist mõnd järjekordset mõttetut vidinat tellida?

Armsad õed ja vennad, on imestusväärne, kui keeruliseks on inimene võimeline oma maailma muutma. Ja see paneb küsima, kui keeruline võib siis veel olla Jumala igaviku reaalsus, kui keeruline tema rahu, tema võitlus kurjuse vastu, mis väljendus tema Poja sündimisega siia maailma, tema kannatuse, surma ja ülestõusmisega. Kristus on üles tõusnud, aga maailma kulg näib olevat jäänud ka pärast seda ikka samaks mis ennegi... Ainult inimesi on saanud rohkem, tööriistad on muutunud tõhusamaks, ja relvad on muutunud tapvamaks...

Jumalast ning tema rahust ja armastusest aru saamine on muutunud keerulisemaks, kuid seda kaasakiskuvam ja huvitavam on ülesanne püüda mõista maailma, mõista iseennast ja kõige selle loojat, ülesanne leida enda jaoks see kitsas tee hea ja kurja vahel, rahu ja vaenu vahel, ülesanne olla

oma Looja kaastöoline. Amen.